

עין משפט
ור מצור

(א) לעיל ט. (ב) יומא עד.
(ג) [תוספתא כ"ח פ"א].
(ד) [ש"ך לדף פ"א].
(ה) [ויקרא כג. ו] [יומא
עד: ו] [ש"ך לדף ש"א].

וְהִיְתָה לָכֶם לַחֲקֹת
עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנֶוּ אֶת
נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְכָל מִלְאָכָה
לֹא תַעֲשׂוּ הָאוֹרֶחַ וְהַגֵּר
הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם;

2. כל גדר וכל שבעת
אסר לענת נפש אישה
יקמנו ואישה יסרנו:
במדבר ל יד

(א) גמ' אמר רבא
הבא מעניינא דקרא
והבא מעניינא דקרא בני
(ב) רש"י דיה שעת אס
ארץ דזה הוי עיני וכו'
כדלית לכו אס לא וכו'
אלימא וכו' הפסד ולח"כ
מ"ה דלמחר מיתגר וכו'
מיוו כיון דלון המיס
ימיס: (ג) ד"ה לנולס וכו'
אס ארץ ארץ (ד) ארץ
דלמחר: (ה) ד"ה איט
מרי וכו' כדלח"כ הפסד:

בגדרי רשעים. נזון
 ואחר ככל מנהג לפניו
 שמים. כנדר רשעים,
 ותחש לדלות ככל יאה
 עני כנדר רשעים ויזון
 דלמי לא נדר שמים
 ויבקרן וכשבוהו. וזה
 שנים מחייב גירות וקנן
 וטובתו. דחייב נזון קנן
 עשה. דיוקן של רשעים
 הוא שזרעים. נזירות
 וקנן וטובתו. וזה כי
 אחר כנדר רשעים נזון
 מנזון. דלמי לא נדר
 שמים. וזה כי
 חלל יתנו. וזה
 עני קנן וטובתו שמי
 חלל יתנו. וזה כי
 וכבשת אחרים. וזה
 לסת ענין שיקן כחמס
 וזה כי בשמים.

כִּי מִשְׁרֵת שְׁמוֹרֵת נֶחָן
מִשָּׁן וְכֵס מִרְחֵן וְיִזְחַל
לֵךְ תִּרְחֵן נֶחָן וְתִחַסֵּר
רְחִילֵה וְלֹךְ מִזֶּה מִזֶּה לֵּה:
צִבְלוֹךְ רֵחַ וְלֹה מִיקֵרִי
קִשּׁוֹט: אִיִּל אִמֵּר רֵחַ.
רַחֲמֵי קִשְׁתִּי הִנֵּה רְחִילֵה
עֵלֶם עַלִּי לֵךְ תִּרְחֵן הַיּוֹם
דִּמְחִפֶּרֶס לְעִיל וְשִׁנּוּסֵה
שֵׁלֵה אֶת־עֵלֶם: אִיִּל
אִשְׁכֵּר בְּכִלֵּם נִחְשִׁים
הַמָּטָה וְנִנְעִילֵה הַסֹּדֵל
רְחִילֵה וְסִיסֵה נִחְשִׁים
וְשִׁחִים: בְּרִית תִּקֵּן אִל
וְנִשְׁחִים מִיִּתְלֵה רִחִיק
עִיִּמֵּה הַשְׁחֵה. מִיִּכֵּר
הַעֲוִי נֶחָן וְיִזְחַל
הַמָּטָה אִכְלֵה וְשִׁחִים אֶלֶל

[illegible]

דבארוס דקמי אס לא חאקט
כנסט לכלוך הוא. שהוא מטויף
ומסכרת. ולישנא בעלמא קשיל ליה
היכי קרא ליה קישוט דאדברנא לכלוך
הוא: אלא דאמרנא הנאם רחילא
עלי נארום אס ארנך וכוונא שלא
דאדברנא. והשתא לא לריכי לאוקמה
באומרת אס ארנך היום אלא באומרת
אס ארנך סתמא לעלוש משמע
ד"ח"ק סבר ליה דה עני נפש ורבי
יוסי סבר דליש דה עני נפש. וליכא
למיסרך השתא דפסרטינ לימני רבי
יוסי אומר תנאי זה אין בו עני נפש
אלא חפסנא למימני רבי דהא חאמי
שבועה שלא ארנך דליש דה [תנאי]
וולא שיך למימר תנאי זה. ונראה
בצניי דלחי נקטיניהו תנא להני תרי
גוויי לאשמועינן ברוחא דרננא ודרי
לגמרי דרננא דאף עול פי שלא חל הנדר
בנפשי מלכא ומאוס ברוחא דרננא נקט
מילתיא תנאי ומאוס ברוחא דריי יוסי
נקט שבועה שלא ארנך בלא תנאי
וארנך דחילא מהשתא לא מני מפר
דברחיה לרבי יוסי ליכא עני כלל:
אין ענוש כרם אלא על האוכל
הנפוס. דכמי כל הנפש אשר
אל תעונה והאבדתי^א אחי עני שיש
זכוד נפש היו אומר זו אכילה
ושמיה ועל העונה זו מלאכה דכמי
זכרתי: פי רחץ לימיני כרם. דהא
לא מעני נפשיה. ודין הוא דמני לשני
ליה דנני דרחילה מיקרא עני אין
חיבינן עליה כרם דהא בעינן עני
נפש שיש בו זכוד נפש וצניי רחילה
ליהא אלא דרננא פרקא אכילא אריבא
דדברחיה תנאי דליש לכו הך דרשא
בדארום עני מיינר ענינא ורממנא
אלה חסדי גוים בהמרוס אלא דגוויי

כל דבר וכל שבועות איסור
דקרא הכי משמע דכיון
דאי דרבי יוסי אדר' יוסי.
עמ רחל הגוף הו' עני
ופילו תמלא לומר דאיכא
אמרי רבנן דהי' אחרים
דלא כביסא לדידיה איה
ימין לחי' אחרים כל שכן
נפש. זה י"ל: מטין לחי'
אחרים חייה קודמין לחי'
אחרים קודמת דחייה קודמין
חייה (ויקרא כה) וחי אחי עמך:

במהלך ובמהלך אחרים בנפחם קודמת. אם אינו מספיק לבנות
בני עיר אחרת לרצון אותו לשמור, ובני אותה העיר לבנין
בן חיי נפש מה שאין בן בבניה: רבי יוסי אומר בבניה ש
לרבי יוסי דמיון דבניה בבניה אינא לער טובא חיי נפש הוא:

שנית אם ארחץ אם לא ארחץ היכי דמי
אלימא דאמרה תיתסר הנאת רחיצה לעולם
עלי אם לא ארחץ היום למה לה הפרה
תתסחי אמר רב יהודה דאמרה הנאת רחיצה
עלי לעולם אם לא ארחץ במי משרה דכוותיה
דקתני אם לא אתקשט אם לא אתקשט
בנפט לכלוך הוא אמר [רב יהודה] "דאמרה
הנאת רחיצה לעולם עלי אם ארחץ היום
ושבועה שלא ארחץ הנאת קישוט עלי
לעולם אם אתקשט היום ושבועה שלא
אתקשט א"ל רבינא לרב אשי האי אלו נדרים
ושבועות מיבעי ליה למיתני א"ל תני אלו נדרים
ושבועות ואיבעית אימא שבועות נמי היינו
נדרים דתנן ⁶ כנדרי רשעים נדר כנוזר ובקרבן
ובשבועה ואמרו רבנן רחיצה אית בה ענוי
נפש כי לא רחצה ורמיניה ⁷ "אע"פ שאסור
בכולן אין ענוש כרת אלא באוכל ושותה
ועושה מלאכה בלבד ואי אמרת כי לא
רחצה איכא ענוי ביום הכיפורים כי רחץ
ליחיב כרת אמר רבא ⁸ מענינא דקרא גבי
יום הכיפורים דכתיב יתענו את נפשותיהם
מילתא דיער עינויא השתא רחיצה לא ידע
עינויא השתא גבי נדרים דכתיב ⁹ כל ידע
וכל שבועת אסר לענות נפש מילתא
דאתיא ליה לידי ענוי וכי לא רחצה אתיא
לידי ענוי ורמי דרבי יוסי אדר' יוסי ¹⁰ מעיין
של בני העיר חייהן וחיי אחרים חייהן קודמין
לחיי אחרים בהמתם [ובהמת אחרים בהמתם]
קודמת לבהמת אחרים כביסתן וכביסת
אחרים כביסתן קודמת לכביסת אחרים חיי
אחרים וכביסתן חיי אחרים קודמין לכביסתן
דבי יוסי אומר כביסתן קודמת לחיי אחרים
השתא כביסה אמר רבי יוסי יש צער

כביסה

בִּסְתָּת בְּגִדֶיהֶן: חֵי אַחֲרִים וּכְבִּישָׁתָן.
אֶחָד קֹדֶמֶן לַשְּׁתֵּיתָן מִפְּנֵי שֶׁ
שֶׁל בְּנֵי עִיר אַחֶרֶת. דִּקְבִּירָא לִיה
כֹּה לֵעָר. כִּי מִמֶּנּוּ לִיה וְלֹא כִּבְשָׁתָן:
גוף

א"ל בני הציר. כגון שמי עירות המסתפקות ממעין
ד שזכנסו בגדיהן: רבי יוסי אומר בביתן קרוב
אז מנחם ולכלך מביא לדי עירון שמאור העינים
אז עיניו של אדם: